

ELS ESTRANGERS COL·LAPSEN LA SANITAT PÚBLICA

En primer lloc, cal tenir en compte que l'assistència sanitària és un dret reconegut a la Declaració Universal dels Drets Humans. L'article 25 diu: "Tota persona té dret a un nivell de vida que asseguri la seva salut, el seu benestar i el de la seva família, especialment pel que fa a alimentació, vestir, habitatge, atenció mèdica i serveis socials."

A Catalunya, segons dades del Departament de Salut de la Generalitat, els immigrants van menys al metge que els autòctons. La sol·licitud de serveis mèdics augmenta de forma considerable a partir del 65 anys, que és la franja on el percentatge de gent immigrada és sensiblement inferior. Tot el contrari, acostumen a ser joves i, per tant, tenen millor estat de salut.

Actualment la despesa sanitària que absorbeix la població d'origen immigrant puja poc més del 6% del total, segons dades de *l'Instituto Nacional de Estadística*. Segons aquesta mateixa font, la despesa farmacèutica mitjana per persona estrangera és de 73,70 euros, davant dels 376,01 dels pacients de nacionalitat espanyola.